

Kotilaisten suku

KOTILAISTEN SUKUSEURA RY:N JÄSENLEHTI. Neljästoista vuosikerta. Numero 1/2010

**Kotilaiset kokoontuivat Joensuussa
ja vierailivat Valamossa**

Sukuseura on yhtä hyvä ja aktiivinen kuin sen jäsen

Kesä 2010 jää mieleen ennätyshelteistä ja rajuista myrskyistä, mutta Kotilaisille kesä jää mieleen sukukokouksesta Joensuussa. Saimme tavata sukulaisia ja nauttia paikallisten isäntien ystävällisestä huolenpidosta elokuvauksellisissa Pohjois-Karjalan maisemissa. Monet kiitokset Ari, Joono ja Samu Kotilaiselle, Aune Pelkoselle, sekä muille Joensuun kokouksen järjestäjille.

Sukukokouksen jälkeen tehty Sortavalan ja Valamon retki toteutti hyvin sukuseuran tavoitetta ”Kotilaiset matkustavat” ja näin tutustuvat vielä paremmin toisiinsa. Aune Pelkonen ikuisti tämän retken Kotilaisten historiaan kirjan muodossa.

Johtokunnan jättivät puheenjohtaja Leo Kotilainen ja sihteeri Varpu Vuolanto. Ahkera ja tunnollinen sihteerimme Varpu joutui valitettavaan liikenneonnettomuuteen sukukokoukseen saapuessaan Joensuussa, hänelle voimia ja toipumista.

Leo johti sukuseuraa jämäkästi, mutta täydellä sydämellä, vaivaa ja aikaa säästämättä yli kymmenen vuoden ajan. Johtokunta ja kaikki sukuseuran jäsenet esittävät Leolle ja Varpulle parhaimmat kiitokset heidän arvokkaasta työstään. Leo kutsuttiin vuosikokouksessa seuran kunniajäseneksi.

Sukukokous valitsi Kotilaisten sukuseuran uuden johtokunnan. Uusina jäseninä valittiin Raimo Kotilainen Helsingistä, sekä Jannina Lahti Rovaniemeltä. Raimossa seura sai matkustamisen ammattilaisen vahvistamaan teemaa ”Kotilaiset matkustavat”. Jannina tuo johtokuntaan nuoruuden voimaa. Järjestäytymiskokous valitsi hänet myös seuran uudeksi sihteeriksi.

Joensuun kokous nimesi jo Janninan sukuseuran Facebook-työryhmään. Tässä työssä häntä avustaa Joono Kotilainen Joensuusta. Tarkoituksena paremmin tavoittaa nuorisoa, nuoria aikuisia, sekä jo Turun kokouksessamme lausutun toiveen mukaan kaupungeissa asuvia Kotilaisia.

Lauri Kotilainen jatkaa Kotilaisten suku-

lehden päätoimittajana. Tämä rooli on erittäin tärkeä yhdysside sukukokousten välillä. Apunaan Laurilla on johtokunnan ulkopuolelta Heikki Kotilainen Joensuusta. Toiminta vaatii taloudenpitoa ja osoiterekisterin ylläpitoa. Näistä huolehtii vankalla kokemuksellaan Anneli Wallenius. Verkkopalveluvastavana jatkaa Ismo Kotilainen. Hän pitää meidät kiinni tässä ajassa: Kotilaiset ovat netissä entistä näkyvämmiin. Näin me tavoitamme suvun jäsenet niin Kehä Kolmosen kuin valtamerenkin takaa. Varapuheenjohtajana jat-

kaa Anja Sahrakorpi ja muina johtokunnan jäseninä Aarre Kotilainen, Riitta Kotilainen ja Tuula Kotilainen. Puheenjohtajaksi valittiin allekirjoittanut Kalevi Kotilainen yhdeksi vuodeksi.

Sukuseura muodostuu jäsenistään ja on yhtä hyvä ja aktiivinen kuin sen jäsenet. Joten hyvät Kotilaiset! Ottakaa yhteyttä ja antakaa äänenne ja toiveenne kuuluu.

Hyvää loppuvuotta ja Joulun odotusta!

KALEVI KOTILAINEN

PUHEENJOHTAJA. Tässä kuvassa Kalevi Kotilainen ei nuijallaan johda puhetta Sukuseurassa, vaan on toisen harrastuksensa parissa. Kalevi toimi näet lokakuussa Osakekirjakeräilijät ry:n osakekirjahuutokaupan meklarina Helsingin Pörsöitalossa.

KOTILAISTEN SUKU 1/2010 • neljästoista vuosikerta • julkaisija Kotilaisten sukuseura ry • päätoimittaja Lauri Kotilainen • ulkoasu Heikki Kotilainen • ilmoitusasiat Mikko, Raimo ja Lauri Kotilainen, Anja ja Risto Sahrakorpi • osoitteenmuutokset postikortilla: Anneli Wallenius, Sinikuija 1 C, 01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi • paino AM digipaino Helsinki 2010

Kotilaisten sukuseura ry:n johtokunta

Puheenjohtaja
Kalevi Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Jalustinkatu 7 E 54
20880 Turku
p. 050 591 0310
kalevi.kotilainen@aol.fi

Taloudenhoitaja, jäsenrek.
Anneli Wallenius
Pielisjärven sukuhaara
Sinikuja 1 C
01620 Vantaa
p. 050 591 45 57
anneli.wallenius@kotilaiset.fi

Johtokunnan jäsen
Riitta Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Pikalähetintie 18 D 44
00620 Helsinki
p. 040 507 2347
riittaskotilainen@surnet.fi

Varapuheenjohtaja
Anja Sahrakorpi
Ylä-Savon sukuhaara
Koivikkotie 20 F
00630 Helsinki
p. 050 912 6605
anjasahrakorpi@hotmail.com

Johtokunnan jäsen
Aarre Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Kangasvuokontie 20 D 34
57220 Savonlinna
p. 040 553 8936
aarre.kotilainen@vesihuoltotekniikka.fi

Johtokunnan jäsen
Raimo Kotilainen
Pielisjärven sukuhaara
Villiruusunkuja 3 A 9
00990 Helsinki
p. 040 588 3795

Sihteeri
Jannina Lahti
Kivijärven sukuhaara
Vapaudentie 1-5 D 10
96100 Rovaniemi
p. 045 328 1888
jlahti@ulapland.fi

Päätoimittaja
Lauri Kotilainen
Pielisjärven sukuhaara
Lautamiehentie 4 C 74
01510 Vantaa
p. 040 548 3820
lauri@kotilaiset.fi

Johtokunnan jäsen
Tuula Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Perustie 34 B 8
00330 Helsinki
p. 050 526 2000
tuula.kotilainen@siba.fi

Verkkopalveluvastaava
Ismo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Ilvestie 4
17500 Padasjoki
p. 044 021 0665
ismo.kotilainen@suomi24.fi on näet monia samannimisiä!

Muutitko?

■ Jos osoitteesi muuttuu, tai jos saat lähetykset väärällä nimellä tai osoitteella, muista ilmoittaa siitä! Mieluiten Postin ilmaisokortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi tai puhelimella: (09) 878 1890. Ilmoita nimesi sekä vanha ja uusi osoiteesi. Viisinumeroinen jäsennumero lehden takakannen osoitelapusta auttaa parhaiten kohdistamaan muutoksen oikeaan henkilöön. Meitä muutoksia on näet monia samannimisiä!

Näin liityt Kotilaisten sukuseura ry:n jäseneksi

■ Kotilaisten sukuseuran jäseneksi pääsee jokainen Kotilainen, sekä Kotilaisista isän tai äidin puolelta polveutuva henkilö. Jäseneksi pääsee myös jokainen, joka on tai on ollut naimisissa mainittuun sukuun kuuluvan tai siitä polveutuvan henkilön kanssa. Jäseneksi voit liittyä ilmoittamalla nimesi, osoitteesi sekä syntymäaikasi Anneli Walleniukselle kirjeellä tai postikortilla: **Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa,**

sähköpostilla **anneli.wallenius@kotilaiset.fi** tai puhelimella 050 591 4557, tai (09) 878 1890. On hyvä jos mainitset myös, mistä sukuhaarasta (esimerkiksi Kivijärven, Ylä-Savon, Pielisjärven tai Heinäveden) polveudut. Jos sait tämän lehden omalla nimelläsi ja osoitteellasi, liityt jäseneksi maksamalla jäsenmaksun lehden välissä olevalla pankkisiirroilla. Silloin olet sukuseuran jäsen vuosina 2010–2012. Jäsenmaksu koko

kolmivuotiskaudelta 2010–2012 on 30 euroa, eli 10 euroa vuotta kohti. Se maksetaan tilille 127930-507455. Kun maksat, käytä ehdottomasti pankkisiirrosta (näky myös lehden osoitetarrassa) näkyvää viitenumeroasi. Mikään muu tieto kuin maksajan viitenumero ei välity maksun saajalle. Jos et saanut lehteä, mutta haluat jäseneksi, ota yhteys Anneli Walleniukseen. Yhteystiedot ovat edellä tässä tekstissä.

*Itsenäinen, Paikallinen
Vakavarainen, Suomalainen*

*Asuitpa lähellä tai kaukana,
Me haluamme palvella
juuri Sinua!*

**KANNONKOSKEN
OSUUSPANKKI**

PÄÄKONTTORI
Toritie 3 A
43300 KANNONKOSKI
Puh. 0207 661 880

KALMARIN PALVELUPISTE
Kalmarintie 171 B
43270 KALMARI
Puh. 040-510 4725

www.kannonkoskenop.fi

Sukuseura löytyy Facebookista

Facebook on sosiaalinen media joka toimii internetissä. Toisin sanoen Facebook (suom. kasvokirja) on palvelu, jonka käyttäjät esiintyvät omalla nimellään ja jossa voi etsiä tuttavuuksia, jakaa valokuvia, lisätä videoita, kirjoittaa tuntemuksia, liittyä itseään kiinnostaviin ryhmiin ja paljon muuta.

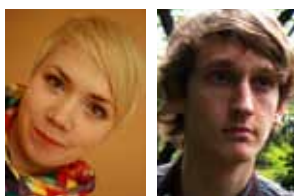
Facebookissa voi jakaa sähköisesti melkein mitä vain ja pitää yhteyttä ystäviin. Nämä asiat tekevät Facebookista loistavan työkalun myös sukuseuran toimintaa ajatellen. Voimme etsiä ja ottaa yhteyttä eri-ikäisiin sukulaisiimme eri puolilla maapalloa vain muutaman klikkauksen avulla.

Kesän sukuseuran kokouksessa Joonan Kotilainen ehdotti, että sukuseura voisi toimia myös Facebookissa. Joonan ehdotuksesta innostuneina olemme luoneet palveluun oman sivun Kotilaisten sukuseuralle. Jokainen Facebookia käyttävä Kotilainen voi halutessaan liittyä siihen.

Facebookiin löydät internetissä osoitteessa www.facebook.com. Jos et vielä ole palvelun käyttäjä, voit helposti liittyä seuraamalla sivuilla annettuja ohjeita.

Kun olet Facebookin käyttäjä, sukuseuran sivu löytyy helposti kirjoittamalla hakuvalikkoon ”Kotilaisten sukuseura”.

Tavoitteenamme on tavoittaa sukulaisia, jotka eivät vielä ole sukuseuran jäseniä. Samalla voimme innostaa myös nuorempaa polvea mukaan sukuseuran toimintaan.

Jannina ja Joonan hoitavat sukuseuran facebookiin, kuten kesän kokouksessa päätettiin Joonan aloitteesta.

JANNINA LAHTI

Kotilaisten sukumuseo

Jennynkallio on Pielisjärven Kotilaisten sukumuseoyhdistys ry:n ylläpitämä Kotilaisten sukumuseo Lieksan kaupungissa, Kylänlahden Honkalanpäässä. Museo on rakennettu Kylänlahden Kotilaisten kantatilan, Tattarilan talon näköiseksi. Sisällä on suvun historiaa, jota Tattarin Paavon tytär Jenny keräsi vuosikymmenten mittaan.

Jos lomamatkasi vie itäiseen Suomeen, kannattaa ottaa yhteyttä seuraaviin sukumuseon puuhaihmiisi, ja tilaisuuden tullen pistäytyä museolla.

Marja-Leena Köpman puh.040 7174150, Anneli Wallenius puh.050 5914557, ja Lea Oravalahti-Pehkonen puh.040 7479427, sähköposti lea.oravalahti-pehkonen@lieksa.fi.

Ensi kesänä pidetään lisäksi museoviikko, jonka ajankohdasta ilmoitetaan myöhemmin sukuseuran sivuilla www.kotilaistensukuseura.fi

Aune teki kuvakirjan kesän sukutapahtumista

Joensuulainen Aune Pelkonen koki kesän sukukokouksen ja Valamon matkan tapahtumat kirjaksi. Se on A4 kokoinen, kovakantinen ja siinä on 48 sivua kuvia ja tekstiä. Kuvakirja on valmistettu kuvavalmistamossa ja sen saa Aunelta omakustannushintaan postin kautta kotiin kannettuna, postituskuluineen 43 euroa kappale. Kirjatilauksen voi lähettää Aunelle osoitteella: Aune Pelkonen, Kehratie 25, 80260 Joensuu, puh. 0400 376 638, sähköposti: aunepelkonen@gmail.com.

Ylä-Savon sukulaeset!

Oespa tuus mukavata tavata tulevan suven aiekaan kuulumisia turisemmaan. Mietitäänpä aekoo ja paekkoo keväthangilla. Tavataan sitten isolla porukalla!

Kyttäeleppä kevväämmällä postilootoosi ja suvun veppisivuja: www.kotilaistensukuseura.fi

Savolaisia viisauksia

Naara itelles ennen kun muut kerkiää.

Et ossoo naatiskella jootilaesuurvesta jos sinulla ee oo paljo töitä.

Huominen on monesti viikon kiireisin päivä.

Naurattele ja suat kaverija, ärvötä nuama rutussa niin suat ryppejä.

Ne tekköö jotka ossoo, jotka ee ossoo ne arvostelloo.

Joka ihteessä luottaa, se kykysä tuploo.

(Olavi Rytönen)

*Kun koti on
Sinulle tärkeä paikka,
vakuuta se*

Tervetuloa!

Lähivakuutus Karjala
Siltakatu 20, Joensuu
Puhelin 013 7373 111

www.lahivakuutus.fi

YHDESSÄ TAAS. Melkein sata sukulaista kokoontui hotelli Kimmelin kimaltavakattoiseen saliin.

Kotilaiset koolla Joensuussa

Vajaat sata sukulaista kokoontui Kotilaisten viralliseen sukkokoukseen lauantaina 19. kesäkuuta 2010. Tapasimme Joensuussa, Sokos Hotel Kimmelin kimaltelevakattoisessa salissa.

TEKSTI JA KUVAT LAURI KOTILAINEN, AUNE PELKONEN JA MARJA-LEENA KÖPMAN

Joensuulaisten isäntien edustajina Ari, Joonas ja Samu Kotilainen sekä Aune Pelkonen toivottivat vieraat tervetulleiksi. Kokouksen avasi sukuseuran puheenjohtaja Leo Kotilainen. Hän kiitti Joensuun seudun Kotilaisia kokouksen järjestelyistä.

Puheenjohtaja korosti suvun yhteenkuuluvuuden ja sähköisen tiedonvälityksen merkitystä. Leo muistutti suvun jäsenille, kuinka tärkeää on sukutietouden muistiin merkitseminen ja toimittaminen suvun nettisivuille, juuriaan tutkivien sukulaisten ulottuville.

Pois nukkuneiden suvun jäsenten muistoa kunnioitettiin hetken hiljaisuudella. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Leo Kotilainen ja sihteeriksi Marja-Leena Köpman.

Pitkäaikainen puheenjohtajamme Leo Kotilainen sekä seuran sihtööri Varpu Vuolanto olivat ilmoittaneet luopuvansa johtokunnan jäsenyydestä. Uusiksi johtokunnan jäseniksi kaudelle 2010–

2012 valittiin Raimo Kotilainen Helsingistä ja Jannina Lahti Rovaniemeltä. Lisäksi päätettiin valita johtokunnan ulkopuolisena lehtitoimikuntaan Heikki Kotilainen Joensuusta.

Tilintarkastajiksi valittiin Liisa Kotilainen ja Ahti Pohjonen, ja varatilintarkastajiksi Kirsti Elo ja Jukka Kotilainen.

Leo kertoi, että sihteerimme Varpu Vuolanto oli joutunut liikenneonnettomuuteen kokoukseen tullessaan aivan hotellin lähellä. Kokous muisti kukilla sairaalassa toipuvaa Varpua.

Kokouksen pääasiallinen kulku käy ilmi oheisista kuvista teksteineen.

Samu Kotilainen toivotti kokousväen tervetulleeksi harmonikan sävelin.

Puheenjohtaja Leo totesi, että kokous on laillinen ja päätösvaltainen. Kutsut oli postitettu huhtikuussa ja kokousuutinen julkaistu kymmenissä lehdissä.

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Jannina Lahti ja Joonna Kotilainen. Jannina ja Joonna nimettiin myös seurán Facebook-työryhmäksi.

Taloudenhoitaja Anneli Wallenius esitteli tilinpäätökset tarkastuskerptomuksineen. Jäsenmaksuksi vahvistettiin 30 euroa kolmelta vuodelta.

Tuula Kotilainen esitti kiitokset johtokunnan ja puheenjohtajuuden jättävälle Leo Kotilaiselle asioiden jäntevästä hoidosta.

Aune Pelkonen oli suunnitellut kokouspostikortin jokaiselle muistoksi.

◀ Kokous päätti valita Leon seurán kunniajäseneksi. Leon lahjonta ja halaukset oli delegoitu Anjan ja Tuulan vastuulle.

▶ Teologian tohtori Juha Riikonen Itä-Suomen Yliopistosta kertoi juhlaesitelmässään ”Ortodoksinen kirkko Karjalassa ja Suomessa”, kuinka munkit Sergei ja Herman perustivat Valamoon luostarin vajaa vuosituhat sitten.

Riitta Kotilainen nostatti sukuhaarat hakeutumaan neljään ryhmään rintaneulan värikoodin mukaisesti.

Paistiin päästyä Lauri Kotilainen esitti osin laulamalla esitelmän ”Ovatko Pielisjärven Kotilaiset aitoja Kotilaisia?”

Lauluvimmasta päätellen: kyllä!

Punaisella merkityt Pielisjärven Kotilaiset haeskelivat vielä paikkojaan...

... kun sinisellä merkitty Ylä-Savon väki istahti omaan pöytään.

Keltatäpläisellä Kivijärven sukuhaaralla oli näin suuri edustus...

...mutta vihreällä merkitty Leppävirran sukuhaaran joukko oli suurin.

Sunnuntaiamulla Tuula, Leo ja Joonas Kotilainen laskivat perinnettä noudattaen suvun seppeleen sankarimuistomerkillä.

Sukuseuran jäsen, seurakuntapastori Leena Sipola piti hartaushetken sodissa kaatuneiden muistomerkillä.

Suku perehtyi keskittyneenä Pohjois-Karjalan Prikaatin toimintaan.

Eversti evp. Leo Kotilainen ja sukuseuralaisia opastanut yliluutnantti Vaittinen.

Sotkun perinteiset munkkikahvit maistuivat myös sukuseuralaisille.

Elokuvaohjaaja Markku Pölonen toivotti Kotilaiset tervetulleiksi SF Elokuvakylään.

Suku kuunteli Kaisan Kaupan edessä tiikusteissa hievahtamatta...

... kun ohjaaja Markku Pölonen ja SF-filmiyhtiön toimitusjohtaja Satu Sainkangas tulivat lipsauttaneeksi juonipaljastuksen Karjalan Kunnilla -sarjan tulevasta jaksosta.

Sukutapaaminen alkoi olla loppuillaan filmikylän lähtökahveilla – Suomen puolella. Mutta Anneli ja moni muu jatkoi matkaa kohti Petroskoita ja uusia seikkailuja.

VALAMOSSA. Kotilaisten seurue Znamenie-ikonin kappelin edessä. Myös paikallinen kissa halusi tulla kuvaan.

Kotilaisten sukuseuran virallinen vuosikokous ja rattoisa sukutapaaminen Joensuussa olivat sujuneet mukavasti, samoin vierailut Pohjois-Karjalan prikaatissa ja SF-Filmikylässä. Mutta ei siinä vielä kaikki. Sunnuntaina iltopäivällä 38 meistä jatkoi matkaa Sortavalan ja Valamon.

TEKSTI JA KUVAT AUNE PELKONEN

Sunnuntaina iltopäivällä toivotimme kotiin lähteville sukulaisille hyvää kotimatkaa, ja nousimme matkaopas Heimon kanssa Pohjolan Matkojen Jarmon kuljettamaan bussiin. Mukana oli 38 matkalaista, kun bussi suuntasi kohti Niiralan raja-asemaa ja Sortavalaa.

Pysähdyimme Tohmajärvellä kahvilla ja pankkiautomaatilla. Siellä vaihdoimme myös ruplia ja täytimme Venäjän tullia varten lomakkeen, johon piti osata kirjoittaa erilaisia asioita pikkuriikkisillä kirjaimilla. Allekirjoituksellekin oli kolme senttiä kirjoitustilaa. Niinpä kaikki pääsimme tullista läpi, puolessatoista tunnissa.

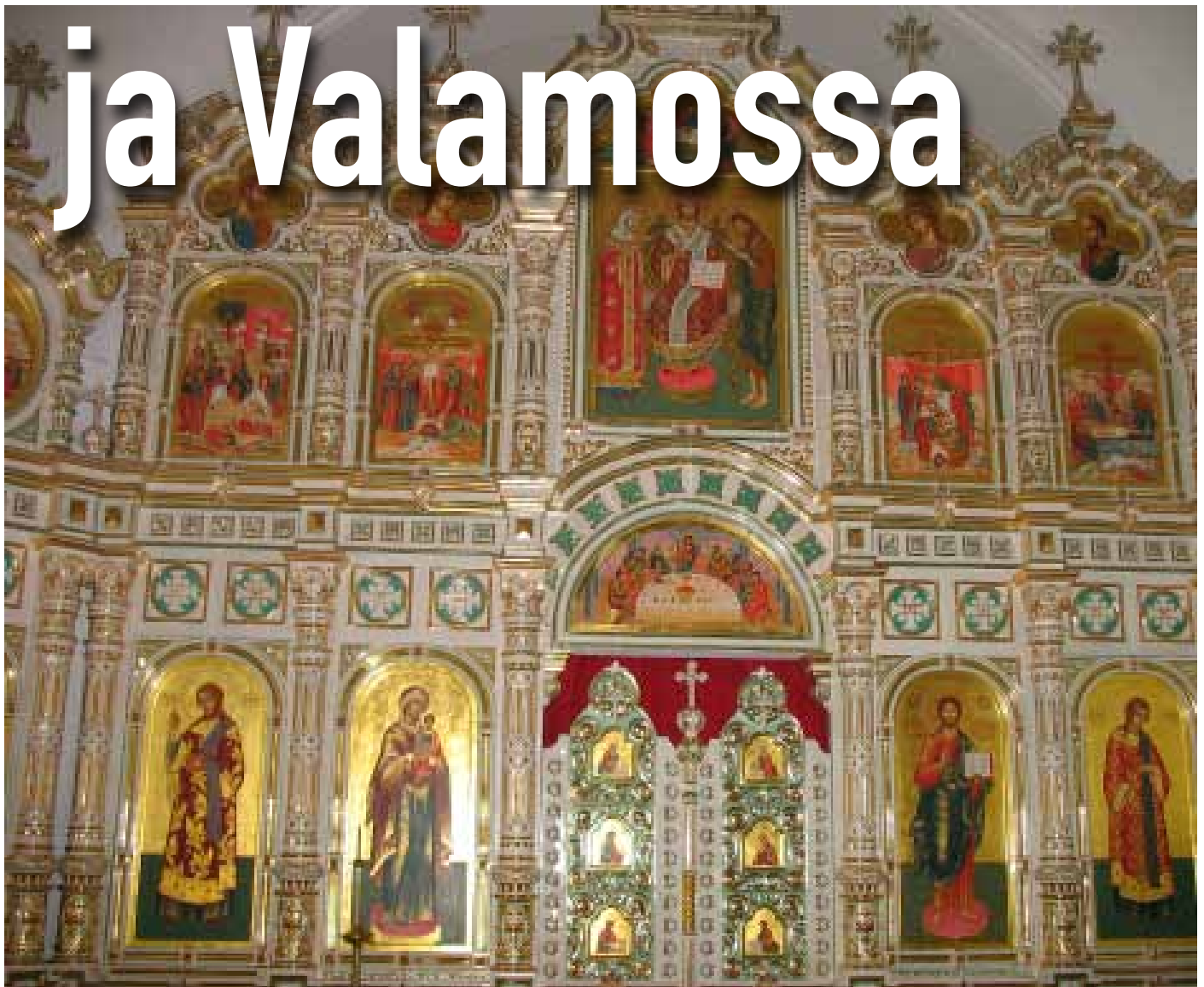
Saavuimme Sortavalan kaupunkiin, Sortavala-hotelliin puoli yhdeksän maissa sunnuntai-iltana. Huoneiden jaon jälkeen menimme ruokailemaan läheiseen ravintolaan venäläisen oppaamme Ludmilan opastuksella. Sitten jo uni maistuikin.

Kantosiipialuksella Valamon saarelle

Maanantaiamuna aamiaisen jälkeen siirryimme bussilla satamaan. Neljänkymmenen kilometrin sateisenharmaa matka kantosiipialuksella Valamon saarelle keskelle Pohjois-Laatokkaa sujui tunnissa. Opas Jelena oli rannassa vastassa ryhmäämme. Vesisade oli loppunut, mutta tie satamasta oli aika kurainen. Vähän ylempänä alkoi onneksi kivetty tie. Rappusia ylemmäksi pääluostarin alueelle oli niin paljon, että välillä piti huilata.

Perimätiedon mukaan Valamon luostarin perustivat munkit Sergei ja Herman 1100-luvulla. Suomen itsenäistyttyä Valamo tuli osaksi Sortavalan maalaiskuntaa, ja luostari siirtyi Suomen ortodoksiselle kirkolle. Talvisodan aikana neuvostoliittolaiset pommittivat ankarasti luostaria, mutta esimerkiksi sen pääkirkko säilyi koskemattomana.

Talvisodan jälkeen luostarin omaisuudesta suurin osa evakuoitiin Suomeen. Sodan jälkeen Valamo jäi Neuvostoliiton alueelle ja sinne

ja Valamossa

Ylösnousemuksen skiitan yläkirkossa on kaunis posliininen ikonostaasi.

perustettiin merisotakoulu. Pääkirkkoa käytettiin tuolloin perunavarastona.

Valamo on palautunut entiseen luostarikäyttöön 1990-luvulla. Restaurointia on tehty siitä lähtien, ja työ jatkuu.

Hillitysti puettuina kuoroa kuunnellen

Valamon luostarin pääkirkko on nimeltään Kristuksen Kirkastuksen kirkko.

Kävimme kuuntelemaan kirkossa kaunista veljeskuoron esittämää kirkkomusiikkia. Pääkirkossa valokuvaaminen on kielletty ja naisilla on oltava hame ja huivi. Jos niitä ei ole mukana, voi sellaiset lainata kirkon eteisestä. Seurueemme naiset olivat luonnollisesti asiallisesti pukeutuneita.

Kierros jatkui luostarin vanhalle hautausmaalle. Kävelykierroksen aikana näimme vanhoja ja vielä vanhempia rakennuksia, osa kunnostettuja ja osa alkuperäisessä kunnossa olevia. Asetuimme välillä ryhmäkuvaan Znamenie-ikonin kappelin eteen.

Ylimääräinen vierailu neljään laivaan

Kävelimme takaisin rantaan kantosiipialukselle, jolla siirryimme toiseen osaan luostarisarta. Rantauduimme tällä kertaa saaren syväsatamaan, jonka laiturissa oli rinnakkain neljä isoa risteilyalusta. Jouduimme kävelemään näiden neljän laivan läpi, jotta pääsimme

kantosiipialuksesta maihin. Saatoimme kehua käyneemme monessa laivassa samalla reissulla.

Lounastimme Valamossa entiseen munkkien ruokailutilaan kunnostetussa ravintolassa. Alkuruokana oli vihanneskeittoa ja leipää, pääruokana kalaa ja makaronia ja jälkiruokana kahvia tai teetä ja keksejä. Istumatilaa pöytien ääressä oli niin niukasti, että joku joutui opettelemaan syömistä vasemmalla kädellä. Ruokailun jälkeen oli aikaa viisi minuuttia vessassa käyntiin: 30 ihmistä ja yksi vessa. Onneksi opas odotteli yli viiden minuutin.

Ruokailun jälkeen tutustuimme Uuden Jerusalemin skiittaan eli sivuluostariin, joka tunnetaan myös nimellä Ylösnousemuksen skiitta. Sen yläkirkossa on erittäin kaunis posliininen ikonostaasi, ja alakirkossa vertauskuvallinen Jeesuksen hauta.

Lähestyi saarelta lähtöaika. Sataman kojut pursuivat matkamuis-

Matkakertomuksen kirjoittaja

Aune Pelkonen sai matkalla lempinimen "Rouva Filmi". Aune kokosi sukkokokouksen ja Valamon matkan tapahtumat 48-sivuseksi, värikuvitetuksi kirjaksi. Lisää tietoa kirjasta on tämän lehden sivulla 4.

Valamon luostarin pääkirkko on nimeltään Kristuksen Kirkastuksen kirkko.

toja, sekä asiallisia että tusinakrääsää. Kahvikojusta sai kahvin kanssa myös konjakin.

Taas kävelimme neljän ison risteilyaluksen läpi omaan pienempään kantosiipialukseemme, jolla palasimme Sortavalaan.

Gogolevin galleriaan ja kaupungille

Sortavalassa vesisade jatkui. Linja-auto ja opas Ludmila odottivat meitä satamassa, josta suuntasimme kaupungille Gogolevin taidegalleriaan. Kuvanveistäjä ja taidemaalari Kronid Gogolev on kuuluisa taidokkaasti tehdyistä puuveistoksistaan.

Taidegallerian jälkeen kävimme Kolmikulmapuistossa katsomassa Runonlaulajapatsasta ja Kuhavuorella ihailmassa kaupunkinäky- miä.

Kuten näkyy, seurueemme naiset olivat pukeutuneet asianmukaisesti.

Leivoskahvien jälkeen palasimme hotellille, ja hieman myöhemmin illalliselle hotellin ravintolassa. Vielä jäi aikaa kävellä ja tutustua kaupunkiin.

Loppuillasta seurustelimme hotellin kolmannen kerroksen aulassa, kunnes palokello alkoi soida. Selvisimme säikähdyksellä: hälytys oli väärä. Puolilta öin maistui jo unikin päivän kävelemisen jälkeen.

Yhden miehen unelma

Tiistaiamuna oli aamupalan jälkeen vielä hetki aikaa kävellä kaupungilla ja tehdä ostoksia. Pian linja-auton keula suuntasi takaisin kohti Joensuuta, läpi entisten Suomen kuntien: Harlun, Ruskealan, Soanlahden ja Pälkjärven.

Tulomatalla Ruskealassa joimme pullakahvit Herrankukkarossa.

VESIHUOLTOTEKNIikka
KOTILAINEN

Puh. 015-259321 www.vesihuoltotekniikka.fi

Pojasta polvi paranee

Kiurunkatu 11
57230 SAVONLINNA
Puh. 015-259 321
Aarre Kotilainen, 040 553 8936

Kuvanveistäjä ja taidemaalari Gronid Gogolev on kuuluisa taidokkaasti tehdyistä puuveistoksistaan.

Sillä nimellä tunnetaan Ruskealan rakenteilla oleva kirkko. Kirkon peruskivi muurattiin vuonna 2002, ja kirkkosali vihittiin käyttöön huhtikuussa 2010. Kirkon ja sen yhteydessä olevien majoitustilojen rakentaminen jatkuu silti edelleen.

Varoja rakentamiseen saadaan lahjoituksina, sekä kirkon alakerrassa olevan majatalon tuotoista. Kirkko on tohmajärveläisen, Ruskealassa syntyneen diakoni Kalevi Keinosen aikaansaannos. Hän on ottanut tehtäväkseen rakentaa uuden kirkon vuonna 1940 palaneen tilalle. Ruskealan seurakunta on osa Inkerin kirkkoa.

Venäjän puolella Värtsilässä pari kilometriä Suomen rajalta ovat ”Öljymäen” kaupat. Siellä pysähdyimme tuliaisostoksille. Tullimuodollisuudet Venäjän tullissa sujuivat joutuisasti, joten ehdimme piipahata rajan taxfree myymälässä. Kun kävimme Suomen tullissa näyttämässä passit, olimmekin taas Suomessa.

Saariselän keväthanget kutsuvat Kotilaisia ystävineen!

Viikko 11, 13.-19.3.2011 Hotelli Kieppi.
Hinta 485€ 2 hengen huoneessa, 1h/huonelisä 145€.

Viikko 14, 03.-09.4.2011 Hotelli Laanihovi.
Hinta 495€ 2 hengen huoneessa, 1h/huonelisä 145€.

Reitti: 3-tietä Pohjanmaan kautta Saariselälle.
Matkat sisältävät: kuljetuksen, majoituksen, aamupalat ja päivälliset hotellissa. Ruokailu myös meno- ja paluupäivinä. Ilmoittautumiset viimeistään 15.1.2011

Matkan järjestäjä Samuli Notko Matkat T:mi
Urpastentie 18, 14870 Jutila
Puh. (03) 6337 8649, matkapuh. 0400 205 995
Sähköposti samppa@virpi.net
Ohjelma kotisivulla <http://koti.virpinet/~snotkomatkat/>
y-tunnus 1736352-9, ValM re 7473//04 Mj

... kysy myös muita matkoja...

Hyvien kukkien takana..

HELSINGIN KUKKATOIMITUS

Maan johtavaa
kukatukkukauppaa
(ei vähittäismyyntiä)

Puh. 010 396 83 00
Fax. 010 396 83 40

ark. 6-18
la ja su 6-13

Vanha talvitie 10
00580, Helsinki

helsinki@kukkatoimitus.fi
www.kukkatoimitus.fi

JUURET SUOMESSA. Sukukokousvieraat ryhmittymässä ainutkertaiseen yhteiskuvaan. Tuolirivissä edessä istuvat vanhimmat sukulaistemme paitsi Alan, joka on kuvan ulkopuolella ohjeistamassa studiokuvaajaa.

Amerikkalainen pikkuserkkuni, kivijärveläisen Matts Kotilaisen jälkeläinen Allan Kaupinen otti minuun yhteyttä kaksi vuotta sitten. Hän toivoi saavansa tietoja sukunsa Suomen juurista. Tietoja saatuaan ja kovasti sukuasioista innostuneena Allan päätti järjestää sukukokouksen Amerikan sukuhaaroille. Kokous toteutui Clevelandin kaupungin lähistöllä Westlakessa 16.–20. syyskuuta 2010. Mutta palatkaamme ensin puolitoista vuosisataa taaksepäin.

TEKSTI JA KUVAT
LASSI OIKARI

Varismäen taloa Kivijärven Vuonamonlahdella isännöi 1800 luvun puolivälin paikkeilla Matts Henricson Kotilainen. Matts syntyi 1.4.1847. Suurten nälkävuosien aika osui hänen nuoruuteensa, vuosiin 1866–1868.

Matts Kotilaisen puoliso oli Kaisa Mäntyniemi. Hän oli syntynyt Kyyjärvellä 21.11.1846. Perheeseen syntyivät lapset Alma Maria 27.10.1869, Oskar 22.12.1870, Kaarle Heikki 11.10.1872, Roosa Aliina 25.4.1875, sekä jo lapsena kuolleet Selma Sofia, Olga Pauliina ja Hilda Emilia.

Kolme lapsista Amerikkaan 1890-luvulla

Perheen lapsista Oskar, Kaarle ja Roosa muuttivat Amerikkaan 1890-luvulla. Kaarle asettui asumaan Yläjärven rannalle Michiga-

niin, Negauneen kaupunkiin. Oskar ja Roosa taas päätyivät Ashtabulan kaupunkiin Eriejärven rannalle, Ohion valtioon. Varismäen talo Kivijärvellä myytiin Ahlströmin metsäyhtiölle.

Mattsin ja Kaisan vanhin tytär Alma puolestaan päätyi silloisen Karstulan Oikarin kylälle, Oikarin taloon, Esajas Oikarin vaimoksi. Alma oli tämän kirjoittajan isoisoäiti.

Kaarlelle syntyi Amerikkaan lohtajalais-syntyisen Emma Kosken kanssa tyttäret Nelma (Preston) ja Tyne (Stone). Nelma synnytti pojan Donin. Tämä kaatui Korean sodassa 1952. Tynellä ei ollut lapsia. Tyne kävi Suomessa 1963 tapaamassa tättiään Almaa. Toisen kerran hän vieraili Oikarilla ja myös Varismäessä 1973.

Roosa meni naimisiin Ashtabulassa 1892 pihtiputaalaissyntyisen Otto Kauppisen kanssa. Heidän lapsensa olivat Juho Heikki, Hilja Aliina, Otto Onni, Tyyni Mirjam ja Rauha

Maria. Hilja ja Tyyni kuolivat lapsina, ja Rauha eli elämänsä Viitasaarella. Kivijärven kirkonkirjoihin merkitsemättömä, Amerikkaan syntyneitä Roosan ja Oton lapsia olivat vielä Lily, Edna ja Georg (Yrjö).

Otto Kauppisen kuoltua Roosa meni uudelleen naimisiin Isokyröstä kotoisin olevan John Wakkilan kanssa. Heille syntyivät kaksoslapset Alma (Raber) ja Allen. Myös Alma vieraili Oikarilla 1960-luvulla, mutta ei ehtinyt nähdä Alma-tättiänsä. Tämä oli kuollut 94-vuotiaana 1964.

Allanin yhteydenotto johti sukukokoukseen

Roosan pojanpoika Allan Kaupinen otti minuun yhteyttä kaksi vuotta sitten. Hän toivoi saavansa tietoja sukunsa Suomen juurista.

Tietoja saatuaan ja kovasti sukuasioista innostuneena Allan alkoi suunnitella sukukoko-

Vanhimpia Amerikan serkkujamme, vasemmalta Howard Thomas, Carolyn (Kaupinen) Urick, Elaine (Kaupinen) Dover, Jean (Thomas) Manlove, Phyllis (Thomas Rothgeb) Schenckan, sekä Kathleen (Kaupinen) Kane. Allan Kaupinen puuttuu tästä kuvasta.

Nenäliinat olivat tarpeen, kun Kotilaisen Roosan sukulaisten oli aika erota. Sukulaisuus todella tuntui!

uksen järjestämistä Amerikan sukuhaaroille. Tuo kokous, Kotilainen-Kaupinen-Wakkila Reunion järjestettiin Ashtabulan länsipuolella sijaitsevan suuren Clevelandin kaupungin lähistöllä Westlakessa 16.–20. syyskuuta 2010.

Me edustimme tyttäreni Anni Oikari-Ketolan kanssa Kotilaisten Suomen eli Varismäen sukuhaaraa. Kauppisten Pihtiputaan sukuhaaraa olivat edustamassa Jyväskylästä Pekka Muhonen ja hänen poikansa Tuomas Muhonen.

Amerikan sukuhaaran jäsenet ovat kaikki Roosin jälkeläisiä. Kaarlelta ja kadonneelta Oskarilta ei tiettävästi ole jäänyt jälkeläisiä.

Sukua asuu pääosin Ohion valtion alueella, mutta myös Kaliforniassa, Texasissa, Washingtonissa ja New Yorkissa.

Jalkapallostadion tervehti sukujen kokousta

Sukukokouksen pääjuhla pidettiin 18. syyskuuta 2010. Tilaisuudessa otettiin myös virallinen juhla kuva. Ohjelmassa oli päivittäisten sukulaistapaamisten ohella vierailu Ashtabulan ja Fairportin kaupungeissa, joissa Roosa aloitti uuden elämän Amerikassa monien muiden suomalaisten siirtolaisten kanssa.

Sunnuntaipäivä vietettiin Cleveland Brownsien jalkapallo-ottelussa 73 000 katsojapaikan stadionilla. Väliajalla stadionin jättikokoisille screeneille ilmestyi tervehdys ”Cleveland Browns welcomes Kotilainen – Kaupinen – Wakkila -family!” Entisenä Kentin yliopiston jalkapallopelaajana Allanilla oli ollut sormensa pelissä.

Vierailut: Capitolium, Valkoinen talo ja Pentagon

Me suomalaiset ajoimme maanantaina Allan Kaupisen autolla puolituhatta mailia etelään, Allanin kotiin Washingtonin Alexandriaan. Allan oli järjestänyt Washingtonin ohjelmaksi erittäin poikkeukselliset vierailut Capitoliumille, Valkoisen taloon ja Pentagoniin.

Capitoliumilla vierailimme turvallisuus-päällikön toimistossa, jossa säilytetään kuussa käynnyttä Amerikan lippua sekä Amerikan valtion perustamiseen liittyvää Macy-sauvaa. Se on valtikka, jolla avataan arvokkaat tilaisuudet kuten presidentin puheet ja senaatin tärkeät istunnot. Lopuksi söimme lounaan vain senaattoreille varatussa salissa.

Pentagonissa kävimme katsomassa paikan, johon terroristien ohjaama lentokone syöksyi. Katsastimme taloa muutenkin puolentoista mailin kävelylenkillä. Lopuksi lounastimme ylemmälle johdolle tarkoitettussa salissa. Kaikki tuo oli mahdollista Allan Kaupisen suhteiden kautta. Allan on näet aikanaan työskennellyt erittäin merkittävillä paikoilla sekä Valkoisessa talossa että Pentagonissa.

Amerikan sukulaiset ovat todella kiinnostuneita ja ylpeitä suomalaisista sukujuuristaan. Odotettavissa on sukulaisvierailuja sekä Varismäessä että Pihtiputaan Kaupisilla. Matkasta jäi äärettömän myönteinen kuva. Sukulaisuus todella tuntui, konkreettisesti.

Allanin talon portailla vasemmalta Allan Kaupinen, Tuomas Muhonen, Anni Oikari-Ketola, kirjoittaja Lassi Oikari, ja edessä oikealla Pekka Muhonen.

Mikä yhdistää maanviljelijää Lestijärveltä ja liikenaista Bukarestista?

Eurooppalaisuutta

Yksilön identiteetti on yhdistelmä sattumanvaraisia asioita. Tämän vuoksi keino-
tekoisesti luotujen rakennelmien, kuten eurooppalaisuuden, sisältö on jokaiselle
omanlaisensa. Tällaisista yksilöllisistä kudelmista koostuva tilkkutäkki tulisi nähdä
Euroopan voimavarana, joka erottamisen sijaan toimii alueen yhdistäjänä.

MAAILMALLA. Leena Kotilainen (etualalla) valmistautuu ystävineen islamilaiseen Eid al-Adha -juhlaan loppuvuodesta 2007 Senegalin Dakaris-
sa.

etsimässä

On sanottu, että kaksi vaikeimmin määriteltävissä olevaa asiaa ovat kulttuuri ja luonto. Määrittely on vaikeaa ennen kaikkea siksi, että käsityksemme perustuvat pääasiassa jokaisen henkilökohtaiseen, erityiseen kokemukseen. Voin siis määritellä käsitteiden sisällöt tyydyttävästi itselleni, mutta naapuri ei todennäköisesti tyydy käsitykseeni. Hän katsoo asiaa toisenlaisesta, ehkä jopa mielestäni vääränlaisesta näkökulmasta.

Entä kun naapuri onkin Maltaan, Liettuan tai vaikkapa Romanian kansalainen? Onko keskustelu jo lähtökohtaisesti toivotonta? Voidaanko erilaisista lähtökohdista ponnistaen määritellä esimerkiksi yhteinen eurooppalainen kulttuuri? Onko sille edes tarvetta?

Jotta voisimme olla meitä, tarvitsemme heitä

Euroopan unionin mukaan on. EU on poliittinen, liittovaltiotyypinen toimija ja tällaisilla toimijoilla on huutava tarve oman identiteetin rakentamiseen. Lipun, laulun, rahan, rajatun alueen ja muiden tunnusmerkkien eturintamaan nousee käsitys meistä. Jotta poliittisella toimijalla olisi valtaa suhteessa muihin yksiköihin, sen alueen kansalaisten tulee tuntea keskinäistä yhteenkuuluvuutta. Halua kuulua alueeseen, intoa edistää sen etuja suhteessa muihin. Jokaisen, erilaisia ryhmiä sisäänsä sulkevan poliittisen yksikön tulee siis löytää vastaus siihen, miksi me olemme erityisiä suhteessa muihin.

Esimerkkejä voi hakea siniristilipun alta. Suomen rakennus oli tietoinen, poliittinen ja kulttuurinen prosessi, jonka puuhamiehet – pääasiassa ruotsinkielinen älymystö – kehittivät suomalaisen kansakunnan perustan ja tätä kautta suomalaisen kulttuurin. Suomesta haluttiin rakentaa sivistynyt eurooppalainen kansallisvaltio, joka olisi selvästi erilainen kuin itänaapurinsa.

Tasa-arvon, vapauden ja ihmisoikeuksien Eurooppa

Euroopan unionin ja eurooppalaisuuden rakentaminen on huomattavasti haastavampi tehtävä kuin suomalaisuuden ja Suomen rakentaminen aikanaan oli. Monien vanho-

jen ja vahvojen kansallisten kulttuurien lisäksi suurena haasteena on maailman kylä, todellisuus, jossa jokainen voi halutessaan rakentaa oman identiteettinsä yli kansallisten rajojen. Kiinnostuksen kohteet ylittävät vaivattomasti valtameret, kun tietokoneella voi soittaa ilmaiseksi, vaivatta ja viiveettä joka puolelle maailmaa. Ylikansalliset yhteisöt voivat näin, huomautta, tulla tasa-arvoisiksi ja ehkä kansallidentiteettejä tärkeämmiksi minun määrittäjiksi.

Kulttuurinen yhtenäisyys on poliittisen toimijan siteistä vahvimpia. EU onkin määrittäetöisesti pyrkinyt nostamaan Eurooppaa tasa-arvon, vapauden ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen kärkikastiin. Tällaisessa rakentamistyössä oleellista on korostaa historiaa, jossa viitataan vuoroin kreikkalaiseen demokratiaperinteeseen, vuoroin Ranskan suureen vallankumoukseen. Historiasta toisin sanoen nostetaan esille tapahtumia ja ajanjaksoja sellaisessa valossa, joka palvelee parhaiten haluttua rakennustehtävää; tässä tapauksessa eurooppalaisuutta.

Tasa-arvoinen kansalaisuus vaatii moninaisuuden hyväksymistä

Samalla vaietaan siitä, että Euroopan alue on kautta aikain ollut hyvin moninainen kulttuurinen sulattamo, johon vaikutteita on tullut aina muinaisesta Kiinasta Pohjois-Afrikkaan. On myös katsottu parhaaksi olla liian usein muistuttamatta siitä, että Kreikan demokratia ei koskenut naisia tai orjia, ja Ranskan suuren

’ **Voidaanko erilaisista lähtökohdista ponnistaen määritellä esimerkiksi yhteinen eurooppalainen kulttuuri? Onko sille edes tarvetta?**

vallankumouksen sanoma oli vapaus, veljeys ja tasa-arvo. Sisarus jäi vallankumouksen periaatteiden muotoilijoilta jostain syystä unholaan. Toisaalta nykyisestä Euroopasta on tullut linnoitus, jossa meille katsotaan kuuluvan suuri määrä oikeuksia, mutta linnoituksen ulkopuolisille, muille, nämä oikeudet eivät kuulu.

Onko tästä pääteltävä, että eurooppalai-

■ LEENA KOTILAINEN

Kirjoittaja Leena Kotilainen on valtiotieteiden kandidaatti, joka sai Kotilaisten sukuseuralta 750 euron apurahan harjoittelun suorittamiseen Rauhan ja konfliktintutkimuskeskus TAPRI:ssa Tampereella keuhällä 2010. Tällä hetkellä Leena opiskelee Lyonissa Ranskassa.

Kirjoitus perustuu EuroMedInCulture – kansalaisuus -hankkeeseen, jossa Leena Kotilainen oli mukana harjoittelunsa aikana. Hankkeessa kerätään Euroopan laajuisesti kansalaisten mielipiteitä EU:n tulevaisuuden kulttuuripolitiikasta. Suositukset luovutetaan Euroopan komission käyttöön tulevan kulttuuriohjelman muotoilua varten.

Hankkeen puitteissa järjestettiin keskustelutilaisuuksia Turussa, Tampereella ja Helsingissä, joissa alustajina toimivat muun muassa professori Matti Klinge, kulttuuritoimittaja Maila-Katriina Tuominen ja professori Mikko Lehtonen. Osa kirjoituksen näkemyksistä perustuu heidän alustuksiinsa.

suuden ja sitä yhdistävän kulttuurikäsitteen etsiminen on itse asiassa tarpeetonta? Mielestäni ei.

Siirtyisimmekö Eurooppaan joka on monipuolisesti erilainen?

Valikoitujen tarinoiden kertomisen sijaan voitaisiin siirtyä moninaisemman, sopivasti haastavan romaaniyypin tarinan suuntaan. Tällaisessa kertomuksessa tunnustettaisiin eurooppalaisuuden monipuoliset juuret, sen vastoinkäymiset ja väärinkäytökset, mutta myös onnistumiset ja ilon aiheet. Hyväksyttäisiin, että minua ei voi olla ilman sinua ja meitä ilman teitä ja tämän vuoksi sinun ja teidän tukeminen, myös Euroopan ulkopuolella, nähtäisiin ensiarvoisen tärkeäksi.

”Moninaisuudessaan yhtenäisen” Euroopan sijaan voitaisiinkin nobelisti Amartya Senin ajatuksia mukaillen siirtyä Eurooppaan, joka on ”monipuolisesti erilainen”. Tällaisen eurooppalaisuuden voisivat helposti hyväksyä niin maanviljelijä Lestijärveltä kuin liikenainen Bukarestista.

LEENA KOTILAINEN

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
palautetaan osoitteella:
Kotilaisten Sukuseura ry
Anneli Wallenius
Sinikuja 1 C
01620 VANTAA

Tervetuloa Kotilaisten sukutapaamiseen

Pikkujoulujen merkeissä

Lauantaina 27.11.2010 klo 18.00

**MOOTTORIRAVINTOLA
ALLUN GRILLIIN VANTAALLE**
Myyrmäentie 2 C 01600 Vantaa

Ohjelmassa:

- Suvun kuulumisia
- Jannina Lahti kertoo Facebookista uutena yhteydenpitovälineenä
 - Vapaata seurustelua ja joululauluja yhteislauluna
 - Arpajaiset, joihin toivomme arpajaisvoittoja
 - Tontun säkki, johon toivomme pientä pakettia

Tarjoiluna:

Tervetuliaisjuomana alkoholiton jouluglögi (tarjoillaan pöytiin)
Alkusalaatti, patonki, voi (tarjoillaan pöytiin)
Ruokajuomana kotikalja, maito, vesi (tarjoillaan pöytiin)
Pääruokana (tarjoillaan pöytiin)
suikalepaistia (uunissa paistettua naudan sisäpaistia ja sipulia mausteliemessä),
kukkakaalia aurajuustokastikkeella ja keitetyt perunat
tai
pariloitua kesäkurpitsaa metsäsienikastikkeella, keitetyt perunat
Jälkiruokana (noutopöydästä)
kahvi, tee tai mehu, joulutorttu

Tarjoilun hinta on 15 € aikuisilta ja 5 € lapsilta (alle 11 v)
Pyydämme ilmoittautumisia ensi tilassa, kuitenkin viimeistään sunnuntaina 21.11.2010.

Anja Sahrakorpi puh. 050 912 6605, anjasahrakorpi@hotmail.com
Anneli Wallenius puh. 050 5914557, anneli.wallenius@pp.inet.fi

Kerrothan sukutapaamisesta myös niille sukulaisille, jotka eivät ole saaneet lehteä.
Lämpimästi TERVETULOA sukuiltaan!